

ÚPENLIVÁ PROSBA V MODLITBE

*Bezúhonnosť a priamosť nech ma zachovávajú,
lebo ja čakám na Teba. Žalm 25:21*

Tretíkrát v tomto žalme nachádzame slovo **čakať**. Rovnako ako v piatom verši, **na Teba očakávam celý deň**, aj tu sa veriaci odvoláva k Bohu, aby pamätal, že na Neho čaká a hľadá odpoveď. Pre dušu je to ohromná vec, nielen čakať na Boha, ale rovnako aj byť naplnená povedomím o tom, že môj celý duch a ja celý som nastavený na čakanie.

Potom v detskej dôvere dokáže povedať: „**Hospodine, Ty vieš, že na Teba čakám.**“ Dodá to našej modlitbe mocnú úpenlivosť a pridá nám to rastúcu smelosť očakávania toho, že si privlastníme zaslúbenie, že **nikto z tých, ktorí čakajú na Teba, nebude zahanbený**.

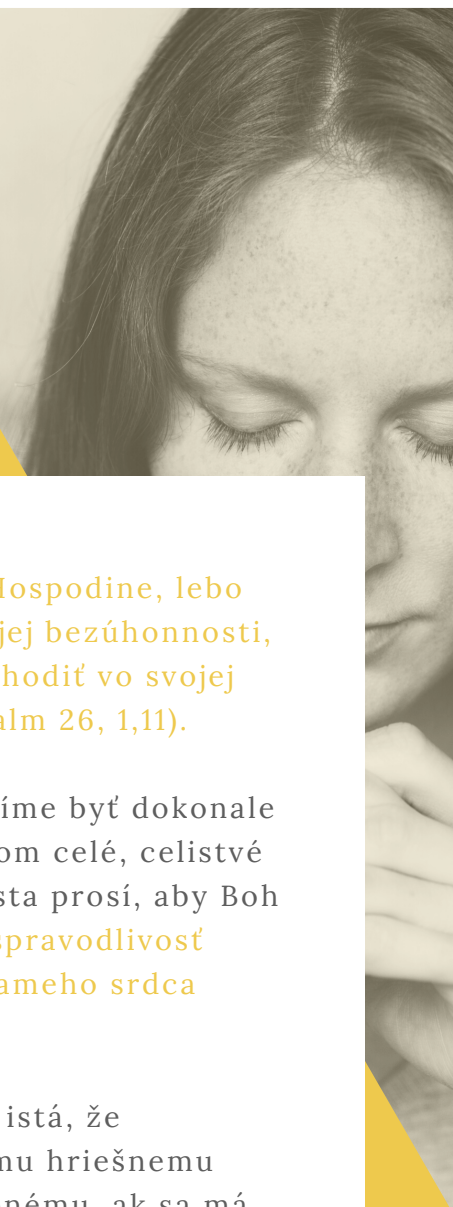
Modlitba spojená s naliehavou prosbou, ktorá je tu predložená, je nesmierne dôležitou v duchovnom živote. Ak sa približujeme k Bohu, musí to byť s pravdivým srdcom. Naše jednanie Bohom musí prebiehať jedine v dokonalej bezúhonnosti a plnom nasadení celého srdca, ako to čítame v ďalšom

žalme: **Súd' ma, Hospodine, lebo ja chodím vo svojej bezúhonnosti, ... ale ja budem chodiť vo svojej bezúhonnosti (Žalm 26, 1,11).**

Pred Bohom musíme byť dokonale poctiví a mať v tom celé, celistvé srdce, ako žalmista prosí, aby Boh **...predĺžil svoju spravodlivosť tým, ktorí sú priameho srdca (Žalm 36:10).**

Duša si musí byť istá, že nepovoľuje ničomu hriešnemu a ničomu pochybnému, ak sa má stretnúť s Tým Svätým a prijať Jeho plné požehnanie; musí to byť so srdcom cele a ucelene odovzdaným Jeho vôli. Celý duch, ktorý nás oživuje v našom čakaní, musí tak činiť **s bezúhonnosťou a priamosťou**.

Vidíš, že túžim k Tebe takto prísť, vieš, že k Tebe vzhliadam, aby si vo mne zdokonaľoval moju bezúhonnosť a priamosť, **nech ma ostríhajú, lebo ja čakám na Teba (Žalm 25:21).**

Keď sa začneme snažiť žiť dokonalo pred Bohom a vždy na Neho čakať, zistíme, koľko z tej dokonalej bezúhonnosti nám v skutočnosti chýba. Toto bude len jedným z požehnaní, ktoré má očakávanie vyprodukovať.

Duša nemôže hľadať blízke spoločenstvo s Bohom, alebo dosiahnuť to pretrvávajúce vedomie čakania na Neho celý deň, bez úprimného a úplného poddania sa celej Jeho vôli.

*lebo ja čakám
na Teba.*

Tieto slová súvisia nielen s modlitbou v našom texte, ale s každou našou modlitbou. Ich používanie bude pre nás veľkým požehnaním. Študujme

tieto slová, kým nepochopíme ich celý význam. Musí nám byť jasné, načo vlastne čakáme. Môžu to byť veľmi odlišné veci. Môže to znamenať čakať na Boha v našom čase modlitby, aby On zobral svoje miesto ako Boh, aby v nás vypôsobil ten pocit Jeho svätej prítomnosti a blízkosti.

Môže to byť špeciálna prosba, na ktorú očakávame odpoveď. Možnože čakáme, aby celý náš vnútorný život zakúsil Božiu moc. Naše oči možno hľadajú uvidieť Božiu ruku v celom stave jeho Cirkvi a svätých, či nejakej časti Jeho diela.

Je dobré, aby sme si niekedy uvedomili, na čo vlastne čakáme a keď ohľadom každej z tých vecí povieme: **...lebo ja čakám na Teba**, budeme posilnení zobrať za svoje tie sľúbené odpovede, **...lebo na Teba očakávam každý deň – celý deň.**

Rovnako nám musí byť jasné, na koho čakáme. Nečakáme na modlu, boha, ktorého sme si vyrobili svojimi predstavami o tom, aký On je. Nie, my čakáme na živého Boha, takého aký naozaj je vo Svojej ohromnej sláve, nekonečnej svätosti, moci, múdrosti a добрote a vo Svojej láske a blízkosti.

Prítomnosť milovaného, či obávaného pána prebúdza celú pozornosť sluhu, ktorý na neho čaká. To prítomnosť Božia, keď sa Boh dáva vidieť v Kristovi skrze Svätého Ducha a prikrýva dušu svojou prítomnosťou a zatieni ju, prebúdza a posilňuje v človeku skutočne čakajúceho ducha. Utišme sa a čakajme a uctievajme, kým nespoznáme, ako blízko je On a potom povedzme, **...lebo ja čakám na Teba.**

Nech je to úplne jasné, že **my čakáme.** Nech sa to stane tak súčasťou nášho vedomia, že tento výrok z nás vyjde spontánne, na Teba očakávam celý deň; **...lebo ja čakám na Teba.**

Je jasné, že tu je potrebná obeť a oddelenie sa, dušu, ktorá sa celkom oddá Bohu, jej jedinej radosti. Toto čakanie na Boha nie je zďaleka uznané ako to jedine pravé kresťanstvo. Avšak ak je to pravda, že len Boh sám je dobrotou a radosťou a láskou, že naše najvyššie požehnanie je v tom, aby sme mali toľko z Boha, ako len môžeme a že Kristus nás vykúpil pre Boha a urobil život v nepretržitom prebývaní v Božej prítomnosti možným, nič menej nás potom nemôže uspokojiť, ako vždy dýchať túto požehnanú atmosféru: **Ja čakám na Teba.**

*len očakávaj mlčky,
moja duša, na Boha!*